

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 197/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., B., zastúpeného advokátom JUDr. E. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 19 C 72/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. mája 2009 doručená sťažnosť M. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom E. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 19 C 72/2005.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 9. marca 2005 podal osobne na okresnom súde žalobu *«o určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorou sa domáhal vyslovenia*

neplatnosti jeho odvolania z funkcii viceguvernéra E. banky SR a člena Rady E. banky SR. Na súde je konanie vedené pod č. k. 19 C/72/2005. Do súčasnosti nebolo o veci rozhodnuté ani na prvom stupni, ba vo veci nebolo ani nariadené pojednávanie. Došlo tak k porušeniu práv sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústava“) a na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej „dohovor“). V uvedenom konaní sa vyskytli dlhodobá neodôvodnená nečinnosť súdu, hlavne od 13. 02. 2007 do súčasnosti a neefektívny postup súdu, napr. päťmesačné rozhodovanie o pripustení zmeny návrhu (od 21. 02. 2006 do 19. 07. 2006). Doterajšia dĺžka konania je neprimeraná štádiu, v ktorom sa konanie nachádza a charakteru veci, ktorá je vlastne pracovným sporom sui generis.».

Sťažovateľ podal 3. januára 2006 žiadosť o urýchlenie konania, sťažnosť na prietahy v konaní orgánu štátnej správy súdu však nepodal. Sťažovateľ v tejto súvislosti uvádza, že podanie sťažnosti na zbytočné prietahy v konaní predsedovi súdu už nemá význam, lebo ani samotná žiadosť nevedla k urýchleniu konania a v súčasnosti najmä vzhľadom na dĺžku konania a charakter jeho predmetu, nemožno už takto upraviť porušenie ním označených práv podľa ústavy a dohovoru.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné práva M. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci č. k. 19C/72/2005 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I. prikazuje, aby v konaní č. k. 19C/72/2005 konal bez zbytočných prietáhov.

3. M. B. priznáva primerané finančné zadosťučinenie 4000 euro (slovom štyritisíc euro), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I. je povinný uhradiť M. B. trovy právneho zastúpenia vsunie 245,70 euro na účet jeho právneho zástupcu E. B., advokátska kancelária, B., vedený v ČSOB, č.....“

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Sťažovateľ nepodal sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o sudcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tak ako to vyžaduje § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Argumenty, ktoré mali ospravedlniť nevyužitie tohto prostriedku ochrany jeho základného práva, ústavný súd nepovažuje podľa § 53 ods. 2

zákona o ústavnom súde za dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by mohol sťažovateľovi splnenie tejto podmienky odpustiť.

V nadväznosti na to ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nespĺnil všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, a preto v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04) odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2009